

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2174/2024
04.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Вељковић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-експрес“ ДОО, Ниш, чији је пуномоћник Ненад Крстић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 671/24 од 27.03.2024. године, у седници одржаној 04.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 671/24 од 27.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 671/24 од 27.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2467/21 од 17.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је поништено решење туженог бр. ...-20 од 05.11.2020. године о изрицању новчане казне у висини од 20% основне зараде запослене за месец октобар 2020. године, у трајању од три месеца, као незаконито. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 164.250,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 671/24 од 27.03.2024. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке, и у том делу жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка, у износу од 126.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности па до коначне исплате, док је део захтева преко наведеног до износа од 164.250,00 динара, досуђеног првостепеном пресудом, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем се заснива побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у споровима са истим чињеничним и правним основом, а код утврђења постојања формалноправних и материјалноправних недостатака приликом доношења решења о изрицању новчане казне. С обзиром да Закон о раду на јединствен начин регулише поступак у случају постојања разлога за отказ уговора о раду, независно од тога да ли се послодавац определио за меру престанка радног односа или за изрицање других мера, није потребно ни ново тумачење одредбе члана 180. Закона о раду која носи наслов „Поступак пре престанка радног односа или изрицања друге мере“.

Код изложеног, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.05.2021. године. Предмет спора је поништај решења о изрицању новчане казне тужиљи.

С обзиром на садржину тражене правне заштите, у конкретном случају реч је о парници из радног односа. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436. ЗПП). Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих јер ревизија увек дозвољена), јер се предмет тражене правне заштите не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај решења туженог о изрицању новчане казне тужиљи, то ни ревизија тужене није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић